

התלמידה רות צ'רנוב:

לא
כל כך
איכפת

בשרות המדינה באמריקה

אווירנאוטיקה צעיר ומבטיח, והיום איש שירות המדינה. שעבד במיסגרת מישרד הביטחון שנים רבות. רות, שנישאה כמה חודשים לפני תום השירות, בנתה את חייה לצד בעלה, כשאהבתה לילדים מנחה אותה הן בעבודתה והן בתיכנון המישפחה. בד בבד עם הולדת ארבעת ילדיה — בועז, נועה, עודד ונטע — שטוח הגילים שלהם נע בין 9 ל-18, המשיכה רות בעבודתה כגננת, ואף התקדמה בה.

להיעלם בתוך ההמון

גם בניו-יורק הגדולה היא אינה מבטלת את זמנה לריק. למרות שמטרת הנסיעה היא השתלמות של יצחק, למשך שנתיים בלבד, החלה רות לעבוד גם שם כגננת. עתה נפלה בחלקה הזדמנות מיוחדת במינה. היא מחנכת במיסגרתו של בית-ספר פתוח, ששיטת הלימוד בו חדישה ומתקדמת.

כשם שבעבר, בהיותה תלמידה, יצאה רות לקורס קשרים בצה"ל בלי להצהיר על כך בפטריוטיות חודשים מראש, כפי שעשו כולם, כך כיום, רות שייכת למישפחה הגדולה של אלה העובדים בשירות המדינה, ולמרות הניידות שמחייב התפקיד, וחוסר הנוחות הכרוך בכך, היא אינה משתמשת בעובדה זו כבקודם לחפור בו. הדברים שנכתבו עליה בומנו משקפים במדויק תכונת אופי מוצקה: „רות תלך לכל מקום אליו תידרש ללכת בשעת חירום, בלי רעש, בלי מילים יפות, במטרה אחת: למלא את חובתה ולחזור ולהיעלם בתוך המון הדומים לה.“

”אני רגילה לחיים כאן, בתל-אביב. אני רגילה לשאון ההמונים המתרוצצים ברחובות. חושבתני שלא אוכל לחיות בלעדיהם אפילו יום אחד.“

הצהרת-אהבה זו לעירוניות היתה שייכת בעבר לתל-מידה רות צ'רנוב מצפון תל-אביב. היום לא ניתן להדביק אותה אליה בשום דרך שהיא. כי רות גורלית היא כיום חברת מושב בית-עובד שליד רחובות; את שאון ההמונים מחליפים טירטורו של הטרקטור וריח פריחת ההדרים שבפרדס הסמוך. המעניין הוא, שהמישפחה עברה להתגורר במושב לפני כחמש שנים כדי „לברוח מהעיר.“

בימים אלה שוהה רות יחד עם בעלה יצחק וארבעת ילדיהם בניו-יורק.

עשרים וחמש שנה קודם לכן ייצגה רות את התלמידים שבבני-הנוער. אך כבר אז, לא היו לה כל יומרות ללימודים גבוהים יותר, באוניברסיטה למשל. היא רצתה להיות מורה, ואמנם, בשינוי קטנטן, לאחר שסיימה את הסמינר למורים ולגננות, החלה לעבוד כגננת, ובכך היא עוסקת עד היום. כמו רוב הצעירים של אז, ראתה גם רות את הצבא כהכרח שאין להימנע ממנו. אף על פי שהיא לא היתה שייכת לאותם שהציבו אידיאלים נעלים נוכח פניהם, ביצעה את המוטל עליה כמובן מאליו. במטה חיל-האוויר שבו שירתה הכירה את בעלה לעתיד, יצחק, אז מהנדס

עם עזר מחוללת רות לצילי הטנגו בטקס נישואיה שנערך בבסיס חיל-האוויר, שם הכירה את בעלה בעלה יצחק, מהנדס בשירות המדינה.

אמא ונטע בת-הזקונים בביתם שבמושב בית-עובד. לחיים במושב השי-תוקקה בת-העיר. כיום נמצאת המישפחה בארצות-הברית.